

nogen Betænkelse ved at nægte mit Samtykke til Loven.

B. Christensen: Jeg skal blot tillade mig en eneste Bemærkning i Anledning af den høitagtede Ministers sidste Øtring, nemlig at det vistnok er aldeles urigtigt, naar han har anført, at det ikke har været muligt at faae en eneste Forandring eller Forbedring anbragt ved Loven. Jeg har været Vidne til Lovens Behandling i denne Sessjon fra det første Øblik af, den fremkom, og den høitagtede Minister vil vistnok selv bære Vidnesbyrd om det dybe Hensyn, der blev taget til hans Stilling til denne Lov, og at der er faldet Øtringer, der upaatvivleligen godtgjøre meget klart, med hvor stor Beredvillighed man vilde have antaget sliige Forbedringer, foreslaaede af ham selv. Men Enhver vil kunne overbevise sig om, at den høitagtede Minister ikke har stillet et eneste Øndringsforslag til Loven; naar han ikke har gjort det, forekommer det mig, at det er aldeles uberettiget at sige, at det har været umuligt at faae nogenformhelt Forandring i den. At begge Øhingene hidtil have med deres Majoritet holdt fast ved at sætte Loven uforandret igjennem, er naturligtvis meget let forklarligt under den særegne Stilling, hvori Sagen og Øhingene og Ministeriet befinde sig.

Indenrigsministeren: Det er ganske vist, at jeg ikke har stillet noget Øndringsforslag, da det ved Begyndelsen af Sagens Behandling i Folkethinget blev udtalt, at man maatte antage Loven, som den var, da det var den eneste Maade, hvorpaa man i den nærværende Lovgivningsperiode kunde faae Loven bragt til Ende. De Øndringsforslag, som jeg skulde have ønsket at gjøre, maatte ogsaa have bestaaet i en saadan Ømændring af Loven, som der aldeles ikke var bleven Leilighed til at faae behandlet i nærværende Sessjon. Jeg har erklæret, hvad det var i Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning, jeg kunde være villig til at gaae ind paa at gjøre Forandringer i; men jeg har erklæret mig aldeles imod det, som er Hovedprinciperne i nærværende Lov, for det Første at udelukke alle Embedsmænds Medvirkning i Sogneforstanderskaberne, og dernæst, at der skulde indrømmes alle de Personer, der være 25 Aar

gamle, som ikke være i Tjenesteforhold, og som udredebe Noget, det være nok saa ringe en Afgift til Communen, Valgret, og endelig at indrømme en særegen Valgret til dem, der udredebe høje Afgifter. Det er de tre Grundsaetninger med Hensyn til Sogneforstanderskaberne, som jeg paa ingen Maade kan bisælde, og, hvad den Grundvold angaaer, som man har lagt for Amtsrådets Sammensætning, saa anseer jeg den for endnu mere seilagtig, hvorfor jeg har udviklet mine Grunde. Det er altsaa ikke af vrang Billie, eller fordi jeg jo gjerne ønskede, saameget som min Overbeviisning nogenlunde tillader, at læmpe mig efter de Forestillinger, som ere herskende, at jeg ikke har kunnet gaae ind paa og aldrig gaaer ind paa den Lov, hvorom der nu er Spørgsmaal; men det er, fordi jeg derved vilde forraade min Overbeviisning og mine til alle Tider udtalte Grundsaetninger.

Besælfy: Jeg skulde blot tillade mig een Bemærkning i Anledning af de Meninger, som ere blevne fremsatte om almindelige constitutionelle Saetninger med Hensyn til Rigsdagens Stilling ligeoverfor Ministeriet. Jeg troer ikke at burde lade ubemærket, at de Meninger, som i saa Henseende ere bleve fremsatte, neppe ville holde Stik. Det er saaledes blevet ytret, at, naar Landstinget gik ind paa denne Lov, omendssjøndt Ministeren havde erklæret, at han ikke kunde billige den, da maatte det føre til en Ministerkrise, og derfor burde de ærede Medlemmer være betænkte paa, og navnlig et æret Medlem, som sidder her bagved (Unsgaard), forpligtet til eller fattet paa, at danne et Ministerium (Bardenfleth: Nei, træde ind i Ministeriet), nu vel, træde ind i Ministeriet. Men jeg maa bemærke, at den Anskuelse, som ligger til Grund herfor, kan jeg ikke billige. Jeg har vel hørt, at det er almindeligt antaget, at, naar det hele Ministerium erklærer sig imod en Lov, da skal den Opposition, som fremkommer i Rigsdagen, være forpligtet til at danne et andet Ministerium; men jeg har ikke hørt, — jeg kjender det ikke, og jeg ønsker at blive oplyst derom, hvis jeg i saa Henseende tager feil, — at, fordi en enkelt Minister erklærer sig imod et Lovforslag, derfor skal den Mand,